

**Nieuwe
subsidie-
regeling groene
daken**

pagina 6

**Na-druk-geluk-
brug geopend**

pagina 14

De aalscholver

pagina 20

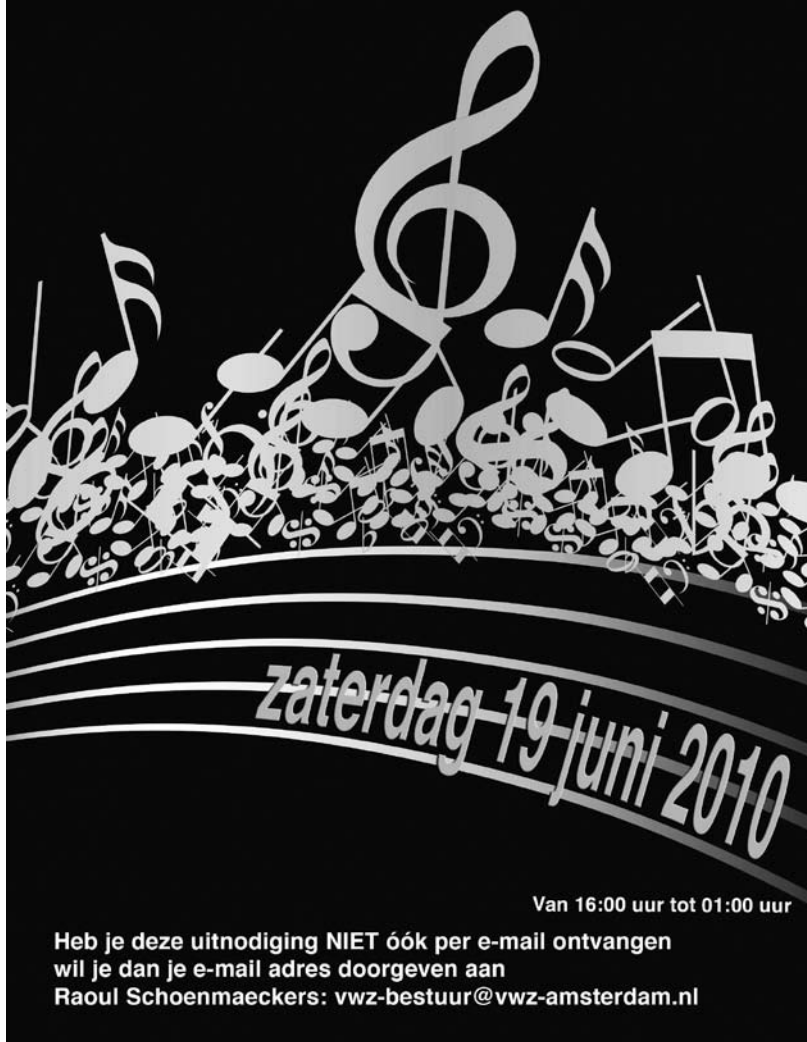

Lieve Wilbert

pagina 22

VWZ viert haar 20-jarig bestaan met een groots buurtfeest

**Vereniging Woonschepen Zuid (VWZ)
bestaat 20 jaar en dat gaan we vieren!**

zaterdag 19 juni 2010

Van 16:00 uur tot 01:00 uur

**Heb je deze uitnodiging NIET óók per e-mail ontvangen
wil je dan je e-mail adres doorgeven aan
Raoul Schoenmaeckers: vwz-bestuur@vwz-amsterdam.nl**

Op zaterdag 19 juni wordt er weer een groot buurtfeest georganiseerd bij tenniscub Joy (Jaagpad). 's Middags zijn er activiteiten voor de kinderen. De kinderen krijgen daarna wat te eten terwijl we de barbecue aansteken. Tijdens en na het eten zal er muziek zijn.

Binnenkort ontvangt iedereen een uitnodiging (in de brievenbus en per mail) waarbij we vragen wie er gaan komen (in verband met de inkopen) en wie er wil helpen met bijvoorbeeld het opbouwen en afbreken van de feest ruimte. En, omdat het bij het vorige feest zo'n succes was, willen we ook nu vragen of er buurtbewoners zijn die een salade willen maken voor bij het eten.

We hopen iedereen te zien op zaterdag 19 juni 2010.

Namens de feestcommissie
(Bernard, Henk, Raoul)

Droomt u er ook van uw eigen woonark te bouwen?

Aarzel niet en maak kennis met ABC Arkenbouw.
Al 15 jaar specialist in het bouwen van woonarken.
Van klein tot groot, van modern tot klassiek en
alles wat daar tussen zit.

Kwaliteit voor ieders budget

Door het efficiënte bouwproces bouwen we zeer snel.
Hierdoor bouwen wij voor ieders budget maar altijd
kwaliteit tot in detail.

- Volledig vrije indeling van alle verdiepingen
- 15% energiebesparing door uitstekende isolatie
- Tot in de puntjes verzorgde afwerking
- Oplevering met Vereniging Eigen Huis
- Politiekeurmerk Veilig Wonen

ABC Arkenbouw

Drijvende kracht achter uw woonwens

Bezoekadres: Griend 3, 8321 MN Urk, T 0527 201345

Kijk voor inspiratie op www.arkenbouw.nl

Voor het nut van het algemeen

Mooi hè? En zo ouderwets. Heel lang geleden, toen ik nog een klein meisje was, toen bestond die uitdrukking echt, werd gewoon gebruikt en gezien als iets positiefs. De hedendaagse klacht die je bij elke politieke partij en in elke krant terugvindt komt er eigenlijk op neer dat niemand meer oog heeft voor het nut van het algemeen. Vandaar de hang naar een nationale identiteit en dwingend groepsdenken. Maar is het wel zo dat er niemand meer oog heeft voor het nut van het algemeen?

Het is natuurlijk maar waar je kijkt. De geluidsactie heeft ontzettend veel bezwaarschriften opgeleverd, vooral van mensen die eigenlijk niet zo veel last hebben van de snelweg en bovendien nog het risico lopen dat het met een geluidsscherm bij hun eerder erger dan minder wordt. Waarom doen ze dat dan? Nou gewoon omdat het volslagen onrechtvaardig is dat wij enkel en alleen geen bescherming krijgen omdat we woonbootbewoners zijn.

En kijk eens naar de speeltuin. De officiële is te danken aan buurtinitiatief, net als de uitbreiding ervan, en ook de alternatieve klimplek aan het eind van de Jachthavenweg hebben we te danken aan onze burens, zij het aan anderen. De parkeerkaarten en de sluiproute hebben we te danken aan Co Jongkind en zonder Paulien, Christiaan en Raoul hadden we geen zonnepanelen.

Anton heeft ervoor gezorgd dat de herbestrating van het doodlopende stuk Ijsbaanpad eindelijk op de agenda kwam en houdt kapotte lantaarnpalen in de smiezen. En laten we de duikplank niet vergeten.

Dat is nou precies wat deze buurt zo aangenaam maakt en ons allen een veilig gevoel geeft. We hebben hier nog oog voor een algemeen belang dat uitstijgt boven onze eigen vierkante millimeter. En dat geldt zeker niet alleen over de mensen die ik hierboven, al dan niet bij naam, heb genoemd, maar voor een ieder die af en toe verder kijkt en daar wat mee doet. Lieve allemaal, wat heerlijk dat jullie er zijn en dat je dat doet. Ga er vooral mee door, dan blijft het hier geweldig wonen.

Ellen

Lente!

Half maart was het officieel nog geen lente, maar op de 16e hebben de weergoden ons met een prachtige, zonnige dag gezegend. Kennelijk een oppepper voor deze drie meisjes, die de schommel op de speelplaats even tot het uiterste op de proef stelden. Dit is letterlijk “swinging into Spring”!

Dave

Zon op je dak

Nadat ik een wel heel overtuigend mailtje van Pauline Westendorp had gekregen over een gezamenlijke reactie op de zon op je dak actie van het stadsdeel, besloot ik uiteindelijk op het laatste moment om maar mee te doen en bracht mijn formulieren langs bij Raoul Schoenmaeckers. Zo'n mooi initiatief kon ik toch niet onbeantwoord laten. Omdat bij Pauline een baby in aantocht was heeft Raoul samen met Christiaan Brester het hele geregeld overgenomen. Mannen, dank daarvoor! De formulieren werden verzameld en de subsidie aangevraagd. Het duurde even voor we antwoord hadden, en de pot leek allang leeg, maar uiteindelijk kregen we op 15 oktober een positief bericht.

Het gaat door

Onze aanvraag was goedgekeurd en we konden bestellen. Christiaan had erg zijn best gedaan en heeft een hele mooie prijs voor ons uitonderhandeld. Dat kan ook als je in een klap achttien sets bestelt. Hij regelde de betaling en de ontvangst en tegen de kerst kregen we te horen dat er gratis ballast te krijgen was. Op 2 januari voelde ik me reuze stoer toen ik als enige vrouw met de mannen in de sneeuw met stoeptegels over het pad aan het slepen was. Ad was door het stadsdeel gedwongen z'n boot te laten zakken want te hoog, maar dat bleek een meetfout, dus er konden weer een hele hoop tegels uit zijn ruim gehaald worden. Dat lieten we ons geen twee keer zeggen en we hesen alles zonder pardon de verschillende daken op.

Eind februari kwamen de zonnepanelen zelf. Raoul vond het kennelijk toch niet gezellig genoeg de vorige keer en

bleef ziek in bed liggen. Om het goed te maken trakteerde Woltera ons op koffie en eigengebakken cake. Na het nodige gepuzzel met onderdelen - Raoul zou een lijst moeten hebben - hebben we de leverancier maar gebeld. Die kwam met de verlossende verdeelsleutel en eigenlijk hadden we in geen tijd alle onderdelen bij de goede boten bezorgd. Hoop ik. Het was koud, maar wel erg gezellig. Peter Jan zal nog jaren horen dat wij hem wakker belden met de panelen, bij Paulien slopen we om de boot om de pasgeboren telg niet te wekken en mijn nieuwe vriend werd verwelkomd alsof hij al jaren op het pad hoort.

Dus, als er ooit weer een subsidieactie van gemeente of stadsdeel komt, doe dan mee. Het kan geen kwaad voor het milieu, maar het is vooral ook verschrikkelijk gezellig!

Ellen

Computer problemen?
PC Eerstehulp lost ze voor u op!

Ik kom bij u langs op de woonboot.

40 euro per uur incl. BTW voor particulieren, excl. BTW voor bedrijven.
Geen voorrijkosten. Eerste uur van eerste bezoek: introductieprijs van 30 euro.

Referentie: Ik heb 100 % goede ervaring met Michiel Hesseling van PC Eerstehulp. Ik durf hem zonder de minste reserve aan te bevelen aan buurtbewoners. Hij is goed (voor zover ik kan beoordelen als semidigibee, maar ook voor die groep is hij juist zo prettig, omdat hij zich goed kan verplaatsen hierin) en prettig en betrouwbaar. Hanneke Folgering, Woonbootbewoonster.

www.pceerstehulp.com
michiel@pceerstehulp.com
020-6700596
Kvk: 34212376 0000

Meer zon op het dak

Zaterdag 27 februari. Druildag. Ik werd vanochtend gebeld door Wol: of ik de levering van de zonnepanelen kan regelen, hij is ziek, arme Raoul. Organiseert ie een buurtfeestje, is hij er zelf niet bij.

In het hele voortraject hebben Raoul en ik een taakverdeling. Ik doe het regelwerk met gemeente, leverancier, financiën, banken enz. Raoul de logistiek en dus 'de buurt'. Mijn taak zit er dus bijna op als alles geleverd is.

Waterwoningen in de regeling van 2009

Ik was aanvankelijk eigenlijk alleen maar voor mezelf bezig, ik had immers al SDE (Subsidieregeling Duurzame Energie) gekregen in 2009 en voor 1 april moet ik daartoe 15 panelen aangesloten hebben. Eigenlijk gaat het verhaal nog verder terug. Een jaar eerder, in 2008, vroeg ik SDE aan. Dat werd aanvankelijk toegekend, maar daarna afgewezen omdat het een woonschip is. Woonschepen werden uitgezonderd van de regeling omdat het geen bebouwde omgeving is. Ik had een mailtje geschreven aan Diederik Samson (die ooit ook op het water gewoond heeft). Bij de discussie in de Tweede Kamer stelde hij de vraag aan de minister, die daarbij expliciet stelde dat waterwoningen ook onderdeel van de regeling gingen uitmaken in 2009. Op zoek naar een goede offerte kwam ik zulke grote prijsverschillen tegen dat ik er meer werk van ben gaan maken. Ik kwam er ook achter dat de prijs bij grotere partijen pas echt veel omlaag kon. Er bleken andere personen in onze buurt ook bezig, maar tegen offertes die veel hoger lagen dan ik al in handen had. Ook in andere waterbuurten (rond de Borneokade en de Cruquius) waren mensen die ik ken bezig. Ik heb er toen voor de drie buurten gezamenlijk een project gemaakt. Mijn eigenbelang daarbij was om mijn eigen set veel goedkoper te krijgen door één grote partij te kunnen bestellen. Op de prijs voor het totaal kreeg ik nog € 35.000 korting! Zit ik alleen nog met logistieke problemen. Nu Raoul het hier in onze buurt regelt en Hugo rond de Borneo en Machiel rond de Cruquius kan ik het wel aan. Dacht ik.

Welnu: Machiel is voor zijn werk in Bolivia, Hugo staat op de werf omdat zijn (stalen) schip een groot lek heeft en nu wordt ik dus nog gebeld met: "zeg, sta je klaar, we zijn onderweg met de vrachtwagen. Waar moet ik die 4 pallets neerzetten?" Ik voel me als die collega van me die in Bangladesh een baggermolen op de stoep van zijn hotel geleverd kreeg ...! Het weer zit ook al niet mee vandaag. Maar als ik dan buiten sta en inderdaad de vrachtwagen achteruit steekt komen gelukkig een boel mensen opdagen. In een mum

van tijd is de hele boel verdeeld. Tijdens de koffiepauze staat Bernard in de regen de lading te bewaken en voor de mensen die niet thuis zijn leggen we de setjes op de terrassen. Voor degenen die verkeerde beugels krijgen wordt een omruilactie gedaan en het gaat allemaal erg voortvarend. Uiteindelijk staat een groep om mijn stoep schroefjes uit te zoeken. In de dagen erna zie ik overal setjes zonnepanelen op de daken verschijnen. De meningen zijn verdeeld, maar ikzelf vind het een mooi gezicht.

Terugverdientijd

Wat me opgevallen is, is dat het lastig uitleggen is hoe eenvoudig die systemen zijn. Aan elkaar pluggen en stekker in het stopcontact, klaar. Er zijn veel vooroordelen rond die panelen. Bijvoorbeeld het begrip 'terugverdientijd'. Die ligt op deze sets op ongeveer 4 á 5 jaar. Dat vinden een aantal buurtgenoten te lang! Maar dat is een financieel rendement op je geïnvesteerde geld van 20 – 25% Ik weet niet waar je dat krijgt op je spaarrekening, maar ik haal dat niet.

Bij de bouw van onze ark wilden we een energieneutraal huis bouwen. Dat is ons nu gelukt. Onze energierekening was al ongeveer € 80 per maand (en nee, we hebben geen spaarlampen en stoken 20 graden), nu gaat dat omlaag naar niks of zelfs negatief. Het kan dus wel degelijk.

Wat me aan deze actie vooral opvalt is dat het de meeste mensen een kick gaf opeens de meter achteruit te zien lopen, dat we in de buurt samen ook dingen voor elkaar kunnen krijgen. Neem bijvoorbeeld de stoeptegels: overvloedige ballast uit de ark van Ad Zeeuwen.

Hoe verder? Ik weet uit betrouwbare bron (ze woont bij ons in de buurt) dat het nog niet duidelijk is wat de plannen zijn voor de Zon-op-je-dak subsidieregeling in 2010, maar dat hou ik in de gaten. Er zijn ook veel huishoudens die niet meegedaan hebben maar al aangegeven hebben dat een komende keer wel te zullen doen. Inmiddels energiecommissielid van onze VWZ heb ik nog wel wat uitvoerbare ideeën. Maar wat ik eigenlijk nog het leukste vind is om iedereen in de buurt nou eens te leren kennen.

Christiaan Brester

Nieuwe subsidieregeling groene daken

Je hebt het misschien al in het aprilnummer van het blad 'amsterdam.nl' gelezen maar zo niet, bij deze: de gemeente heeft 250.000 euro beschikbaar gesteld ten behoeve van subsidiëring van groene daken.

De formulering van de spelregels is wel interessant: om in aanmerking voor subsidie te komen moet de aan te leggen tuin minimaal 40 vierkante meter groot zijn. Het subsidiebedrag is 50 euro per vierkante meter (genoemd als de minimale kosten voor een daktuin) maar beperkt zich tot 50% van de aanlegkosten (die aanzienlijk hoger kunnen zijn dan die €50 per m2) en bedraagt nooit meer dan €20.000 per project. Het gaat niet uitsluitend om zogenaamde extensieve daken (geen of weinig grond op het dak, vetplantjes in turf-molm op een rooster, ook bekend als 'sedumdaken'). Ook heb je de optie om een intensieve daktuin aan te leggen met grond, gras en/of bloemen, zelfs een terras of struiken. Nog een leuke optie: groene gevels ('verticale tuinen' genoemd). De illustraties in het blaadje zien er bijzonder leuk uit.

Het minimum van 40 m2 lijkt wel in de wieg gelegd om bij woonboten te passen: elk vaartuig dat zich met goed fatsoen woonboot mag noemen zal aan deze eis voldoen: 4 x 10 meter is net bewoonbaar; de meeste arken (zeker bij ons in de buurt) zijn een stuk groter en 80 m2 is beslist geen uitzondering. Stel, je legt een luxe daktuin aan van die grootte tegen kosten van €100 per m2 - dan kost dat €8.000 waarop je €4.000 als subsidie terugkrijgt. Helemaal niet gek!

Als je geïnteresseerd bent, is op onderstaande website de volledige tekst van de verordening te downloaden, die uitsluitel moet geven over de hoogte van de subsidie. Op internet: www.groeninamsterdam.nl > groene daken

Dave

Ardesch
waterwonen

Ambacht & passie

Comfortabel wonen op het water met lage woonkosten is een luxe waar Ardesch-eigenaren volop van genieten. Een Ardesch wordt dan ook met veel aandacht gebouwd. De duurzame kwaliteit betaalt zich terug in gering onderhoud en laag energieverbruik. Wilt u weten hoe uw gewenste waterwoning een Ardesch kan worden? Bezoek dan onze website.

www.ardeschwaterwonen.nl

Ardesch Waterwonen is een product van Dijkhuis Aannemersbedrijf

Echt geen notulen van de ALV

Even voor de zekerheid, dit zijn geen notulen, maar een persoonlijk verslag, waarbij ik me alle rechten voorbehoud om namen te vergeten of –erger nog– te verkrachten, saaije stukken over te slaan en ongezoeten mijn eigen mening te laten prevaleren boven dat wat er daadwerkelijk is gezegd. Voor een objectief verslag zul je toch echt bij Marianne Rozema moeten zijn.

Op 1 maart 2010 verzamelden de leden zich voor de laatste maal in de noodketen die het tijdelijke Arsenal clubhuis vormen. Het nieuwe begint er prachtig uit te zien, dus ik kan eigenlijk niet wachten tot de ALV van volgend jaar!

Jan te Riele opent de vergadering. De door Bert Nubé plechtig beloofde microfoon is in geen velden of wegen te bekennen, dus achterin ging men al gauw gezellig aan het bier. Voorin verklaarde Jan dat Hans Dragtsma gedurende het jaar het bestuur had verlaten vanwege een verschil in inzicht. Raoul Schoenmaeckers heeft de rol van voorzitter overgenomen. Behalve Hans heeft ook Andrea Groot Wassink het bestuur verlaten. Henk Vermaat zat de eerste helft niet achter de tafel, maar in de zaal. Hij blijft wel lid van het bestuur.

Roland stond klaar om overmatige praatzucht direct (en letterlijk!) terug te fluiten.

De agenda wordt doorgenomen en er worden twee gast-sprekers aangekondigd, uitgenodigd door de commissie Veiligheid: de buurtregisseurs De Vries en Engelgeer, die gelijk mogen beginnen.

Charles de Vries is buurtregisseur (een nieuw woord voor wijkagent) van het Surinameplein, waar het Jaagpad onder valt en Ton Engelgeer doet de Van Tuyllbuurt met het Ijsbaanpad en de Jachthavenweg. Gevraagd naar de belangrijkste problematiek in de buurt kijken de heren

C.de Vries

T.Engelgeer

nogal besmuikt. Het valt nogal mee. Inbraak, ja, op het Jaagpad zo nu en dan, maar statistisch niet interessant te noemen. Verkeer, en dan vooral foutparkeren op het Ijsbaanpad, maar daar kunnen ze niets mee. En jeugd-overlast. Hm. In het speeltuintje zit wel eens een stelletje te zoenen. Op de donkere eilanden is er nog geen overlast gemeld.

Kortom, ze waren eigenlijk zo klaar en ik kreeg in elk geval bevestiging van mijn indruk dat ons buurtje ook echt zo veilig is als ik altijd denk dat het is. En om mijn geluksgevoel compleet te maken kwam er ook op uitnodiging van de commissie veiligheid nog een meneer van het Stadsdeel, Ronald van der Steen, die veiligheids-coördinator is. Hij hield een heel verhaal over DNA-markering en hoe handig dat is. Bij winkels krijgt de dief bij een druk op de knop allerlei onafwasbaar DNA-materiaal over zich heen en kan dus reuze makkelijk worden opgespoord met UV-licht.

Voor thuisgebruik is het nut minder duidelijk. Als de spullen die je hebt ingesmeerd met DNA-spul gestolen zijn en later gevonden worden, dan kunnen ze altijd herleid worden naar jou. Maar de dieven worden er niet makkelijker mee opgespoord. Het belangrijkste is eigenlijk het preventieve effect dat uitgaat van het bijbehoren-

de stickertje waarmee aangegeven wordt dat je spullen aldus zijn beveiligd. Een gratis kitje is aan te vragen via de website van het stadsdeel na het invullen van een vragenlijst over veiligheid. Je krijgt genoeg DNA voor je vier dierbaarste bezittingen. Helaas zijn de stickers niet los van het kitje verkrijgbaar, mij lijkt dat persoonlijk een stuk goedkoper en effectief genoeg. Voor de groot(boot)bezitters onder ons zijn de kits ook te koop. Dan krijg je genoeg voor een heleboel spullen en dat voor maar iets van 125 euro ofzo. De suggestie voor een speciale avond over veiligheid blijft in de lucht hangen. Ik ben benieuwd of die ervan komt.

En dan is het tijd voor het verslag van de commissies. Hard varen heeft bewerkstelligd dat er een nogal klein uitgevallen bord is gekomen. De kascommissie is akkoord met het financiële plaatje. Truus Breman blijft, maar Rina Glazer houdt ermee op. Helaas worden er geen vrijwilligers gevonden om zitting te nemen in de nieuwe kascommissie. Dat moet dan maar vlak voor de volgende ALV. Zoveel tijd kost het nu ook weer niet!

En dan is het tijd voor een veer in eigen reet: de redactie heeft zowaar winst gemaakt! De advertentie-inkomsten overstijgen de kosten van onze geliefde Nieuwsbrief. Gelukkig heeft het bestuur dit aangegrepen om de hele winst om te zetten in bloemen voor de redactie en alvast voor de notuliste van de avond, waarschijnlijk in een poging het verschijnen van de notulen te waarborgen. Truus Breman bedankt de redactie dat ze nog altijd een echt papieren exemplaar maken en niet alleen via de website communiceren. Dank Truus, maar voor ons is dat vanzelfsprekend. Onze liefde is nog altijd voor het geschreven woord, in druk en op papier, zoveel mooier en tastbaarder dan de virtuele wereld. Dus als het aan ons ligt, gaan we er nog vele jaren mee door.

Ook voor het bestuur is communicatie een punt van de aandacht. Het begrip “steigervertegenwoordigers” wordt nieuw leven ingeblazen. Zij kunnen rioelpompinspectieafspraken maken, maar ook nieuwe bewoners inwijken

Marion Bloem mocht namens het bestuur de bloemen uitreiken.

in de ins en outs van het waterzigeunerbestaan. Het nieuwe welkomstboekje zal trouwens nog in april uitkomen.

Bernard la Rivière kondigt aan dat er op 19 juni een buurtfeest gehouden zal worden. De uitnodigingen zijn inmiddels verspreid. Ik reken erop dat jullie allemaal komen! Tenslotte heb ik je adres...

Daarna komt een vrij ingewikkeld item, de algencommissie. Roland Postma legt nog een keer klip en klaar uit wat er nou allemaal speelt. Ja, er is de afgelopen jaren weer overlast geweest en blauwalg gesignaleerd. En nee, dat hangt niet helemaal met elkaar samen. Ja, Nuon haalt sinds 3 jaar koelwater voor de kantoren aan de Zuidas uit de Nieuwe Meer. De bellenbeluchter moet ervoor zorgen dat ijskoud water uit de diepte mengt met warm water aan de oppervlakte, zodat dat niet meer zo warm wordt. Zo wordt algengroei tegen gegaan. Maar Nuon wil graag dat het water in de diepte zo koud mogelijk blijft en loost warm water aan de oppervlakte. Een tegengesteld belang dus. Nuon heeft twee jaar geleden de bellenbeluchter in het meer later aan laten gaan om het water kouder te houden. En inderdaad, met algen en zwemverboden tot gevolg. Maar een direct causaal verband is niet aan te tonen, maar wel waarschijnlijk. We zijn als vereniging momenteel verwickeld in juridische procedures tegen Rijnland, maar het is moeizaam. Rol-

Er viel wel af en toe te lachen!

and draait de algencommissie nu alleen en hoopt vurig dat er iemand is die hem wil helpen. Rijnland lijkt ons vrij serieus te nemen.

Hanneke heeft nagenoeg in haar eentje de commissie veiligheid gedragen.

Hanneke Folgering vertelt over de commissie veiligheid. Op de enquête van vorig jaar is twintig procent respons gekomen. Niet veel, vond Hanneke, maar wel normaal voor dergelijke enquêtes. Binnen de commissie liepen de prioriteitenstellingen nogal uiteen, maar het idee van de buurtthermometers werd goed ontvangen. Dat zijn mensen uit de buurt die contact houden met de politie om dreigingen in de buurt op te vangen. Maarten Goes vraagt naar het aantal inbraken. In vijf jaar tijd zijn dat er in onze buurt in totaal 21. Best veel nog. Garincha vraagt aandacht voor de brandveiligheid. Is het een goed idee om openbare brandblussers op de steigers aan te brengen? Misschien is er vanuit de VWZ, wellicht met het stadsdeel iets voor te zeggen? De meeste verzekeringsmaatschappijen stellen de aanwezigheid van een brandblusser als voorwaarde om uit te keren.

De commissie geluidshinder heeft natuurlijk een topjaar gehad. Eindelijk hebben we iets concreets om tegen te protesteren, de aanleg van een extra spoorbrug en extra rijstroken op de A10. De actie van afgelopen jaar was een overweldigend succes. Door ons bootbewoners zijn maar liefst 86 bezwaarschriften ingediend. Ook bleek ProRail sympathiek

Bert Nubé geeft verslag over de commissie geluidshinder.

te staan tegenover onze argumenten. Echter, de resultaten blijven naadje. Het uitvoeringsbesluit is inmiddels gepubliceerd, maar dat was tijdens de vergadering nog niet het geval. Het blijft een moeizaam verhaal. Het stadsdeel zal samen met ProRail en Rijkswaterstaat komen uitleggen wat er nou allemaal gebeurt, dat zal plaatsvinden op 15 april. U hoort nog van ons! Op de RIVM-site staat een kaartje. We scoren daar slecht tot zeer slecht qua geluidskwaliteit. Maar we gaan vrolijk door... Het zou toch een keer moeten lukken om als mensen behandeld te worden!

Dave Schmalz krijgt namens de redactie het woord. Hulp is nodig bij het onderhouden van de website. Dave redt het nauwelijks meer alleen en bij de redactie zelf is er geen ruimte over om zich daarop te storten. Aukje van Bezeij stelt zich beschikbaar. Godlof!

Dan komt een vreemde meneer van een woonbootverzekeringsbedrijf een verhaal houden. Nog niet zo gek lang geleden heeft een groepje geleid door Maarten Goes onderzoek gedaan naar woonbootverzekeringen en een collectiviteit voor ons geregeld, maar nu gaat het om de mij onbekende heer Wolters van De Rooy en Wolters uit Nunspeet. (Hebben ze daar woonboten dan?) Het komt een beetje vreemd over. Maar misschien heeft hij wat bijzonders te bieden. Als je interesse hebt, moet je maar even de website checken.

Dan wordt het langzamerhand tijd voor de rondvraag. Het leukste antwoord kreeg Piet (steiger 1, Ijsbaanpad) op zijn vraag waar de picknicktafels bij de speeltuin en de huidige entree van Arsenal gebleven zijn. Anton Schlichting moest opbiechten dat hij een van de op dat moment ongebruikte tafels heeft laten plaatsen bij het jeu-de-bouleveldje dat hij heeft laten aanleggen bij het stadion tegenover Vak Zuid. En gelijk heeft-ie...

Ellen

Anton biecht op

Mijn liefde voor katten

Op een donderdagmiddag stond ik een groententaart te maken. Ineens werd er hard op de deur geklopt. Jasper rende naar de deur, maar er stond niemand. We hoorden luid gepraat op de steiger. 'Marc moet komen, er ligt een kat in het water en die kan er niet meer uit' riep onze buurjongen. Dit vraagt om een korte toelichting. Enige weken geleden zat Marc heerlijk in bad, toen ik een klein poesje in het water ontdekte. De poes had een leeg kattenblikje strak over zijn kopje en kon de kant niet meer vinden. Het poesje zwom midden tussen twee arken in en probeerde zich wanhopig vast te houden aan een staalkabel. Logisch als je het zicht ontnomen wordt door de binnenkant van een blikje. Marc twijfelde geen seconde en stapte zo vanuit het bad rechtstreeks de Schinkel in. Hij redde het poesje.

Nu, deze held moest weer aantreden. Maar deze held was niet thuis. De noodkreet van de buurjongen klonk alsof er grote haast bij was. Ik rende de steiger op. De poes hing krampachtig aan de rand van een ark. Ik pakte hem in zijn nekvel en tilde hem uit het water. Ik kan het net zo goed als Marc, dacht ik. Maar toen ging het mis. Van een ervaren dierenarts-assistente hoorde ik later dat je een kat in zo'n geval direct moet loslaten. Ik hield hem echter nog even vast. Dat doe ik ook altijd met mijn eigen katten als ze in het water zijn gevallen. Deze kat stelde er duidelijk geen prijs op. Hij beet me stevig in mijn hand. Ik voelde direct hoe een klein muisje zich voelt op het moment dat die gegrepen wordt door een kat. Pijscheuten gingen door mijn hand. Later hoorde ik dat de kat achterna was gezeten door een hond en al flink geschrokken was. Een half uur later zat ik met de buurvrouw bij de eerste hulp.

In het ziekenhuis

De wonden werden schoongemaakt. Er volgden een tetanusinjectie en natuurlijk de antibiotica. De wonden mochten niet gehecht worden omdat het vuil uit mijn hand weg moest kunnen. Douchen was voldoende om de wonden open te houden. Ik voelde enige twijfel in mijzelf rijzen. Een wond groeit toch vrij snel dicht, dacht ik nog. Maar ik vertrouwde de kundigheid van deze arts in opleiding. De volgende dag had mijn hand de vorm van een soort Elephantman-hand. Ik voelde me ook knap beroerd. Ik vertrouwde het niet meer. Dezelfde dierenartsassistenten vroeg mij of ze niet hadden geadviseerd om er 24 uur een natte lap om heen te doen,

dan kon het vuil er uit. Nu groeiden de wonden snel dicht. Nee, zei ik, nu toch wel met een iets verhoogde hartslag (dit kwam achteraf ook door een allergie die ik bleek te hebben van een hulpstofje in de antibiotica). Toch maar even naar de huisartsenpost. Hij mat mijn hartslag en keek naar mijn hand. Hij stuurde me direct terug naar het ziekenhuis. Om een heel lang verhaal kort te maken - want wachten moet je kunnen als je bij de eerste hulp terecht komt - ik lag om 23.30 uur op zaal in het ziekenhuis. Antibioticapillen waren niet meer voldoende, er moest zwaarder geschut aan te pas komen. Gewoon dag en nacht volcontinu aan de antibiotica via een infuus. En de volgende dag zou er

een operatie volgen. Ze wilde al het geïnfecteerde weefsel uit mijn hand gaan verwijderen. Tja, die hartslag ging niet naar beneden dat begrijpt u zeker wel. Nadat ik een nachtlang had liggen luisteren naar snurkende en rochelende oudere dames kwam de chirurg aan mijn bed. Een operatie was misschien niet nodig. Hij adviseerde om mijn hand in de

lucht te hangen, met daarbij een continue stroom van antibiotica door mijn aderen voor de duur van minimaal twee etmalen. "Slik", dacht ik. "Ik heb morgen nog wel een cursusdag." Ik moet me maar overgeven. Ik moet u eerlijkheidshalve zeggen, het was er heel gezellig op de afdeling. Ik heb altijd een negatief beeld van de VU gehad door ervaring uit het verleden. Op de afdeling waar ik nu lag ging het er heel anders aan toe. We hadden prachtige gesprekken over diepgaande zaken in het leven. Intussen hing ik met een hand aan een soort metalen kerstboom en aan de andere kant

van mijn bed stond nog zo'n metalen kerstboom met daaraan mijn infuus. Aan belangstelling geen gebrek. Marc bracht de heerlijkste gerechten van thuis mee en iedereen kwam langs met boeken en bloemen. Ook de buurman van wie de kat is, kwam langs met chocola en een grote bos rozen. Ja, dacht ik ben ik nu ook een held net als Marc? Ik voelde me meer Superman die nog even omkijkt naar de toeschouwers en dan vervolgens keihard tegen een groot gebouw opvliegt.

Weer naar huis

Zondagmiddag had mijn hand weer een redelijk normale vorm aangenomen en ik mocht naar huis. Nog een paar dagen moest ik mijn hand strak in mijn nek, in een mitella houden. De antibiotica mocht ik ook nog 10 dagen doorslik-

ken. Bij een later bezoek aan de chirurg vertelde hij mij dat er veel handen zijn afgezet door soortgelijke ontstekingen. Hij vertelde dat mensen- en apenbeten de allergevaarlijkste zijn. Welke beten ook gevaarlijk

kunnen zijn, zijn dus die van de kat en de hond. Hij gaf toe dat de betreffende arts in opleiding vergeten was te vermelden dat je het best 24 uur de gebeten plek in een natte lap kunt wikkelen. Gelukkig is alles goed gekomen. U vraagt zich nu misschien af of ik weer een kat uit het water zou redden. Maar natuurlijk. Ik weet nu hoe ik het moet doen.

Je pakt hem in zijn nekvel en zet hem direct op de steiger. Dan kan je helemaal niets gebeuren.

Marije

Houtbouwers van huis uit Donkervoort chaletbouw

Met meer dan 40 jaar ervaring in de chalet bouw, heeft Donkervoort enige tijd geleden succesvol de markt van de arkenbouw betreden.

U zult merken dat vanaf uw eerste bezoek aan ons bedrijf alle aandacht en zorg wordt besteed aan uw nieuwe woning. Samen met u nemen wij uw wensen door en wordt er voor u geheel vrijblijvend een duidelijke prijsopgave en tekening gemaakt

Donkervoort Chaletbouw
Frankeneng 114
6716 AA - Ede Gld
Tel. 0318-634366

Internet: www.donkervoort.com
E-mail : info@donkervoort.com

Ook tijdens de bouw van uw woonark bent u bij ons van harte welkom. Na de bouw wordt uw woning op locatie op uw betoncasco geplaatst.

Laat onze kwaliteit u overtuigen en bel voor meer informatie of maak een afspraak om ons geheel vrijblijvend eens een bezoek te brengen.

 KOMO-GECEERTIFICEERD

Gevraagd: nog enkele steigervertegenwoordigers!

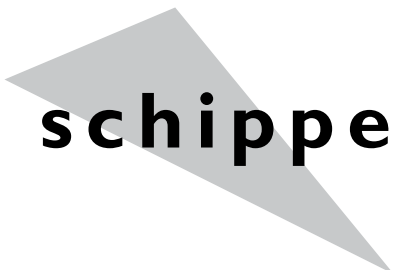
Om de communicatie tussen het VWZ-bestuur en de leden te verbeteren, heeft het bestuur besloten om de aloude steigervertegenwoordigers weer uit het vet te halen.

Voor de oude bewoners onder ons is dit fenomeen nog heel bekend. Ze zijn er jaren geweest, maar op een gegeven moment werden ze niet meer nodig bevonden en verdwenen ze. Nu worden ze weer als zinvol beschouwd. Het doel van de steigervertegenwoordigers is om als contactpersoon van de bewoners van de betreffende steiger naar het bestuur op te treden. Maar het zou ook nog meer kunnen betekenen. Er valt te denken aan bijvoorbeeld een bloemetje regelen voor een nieuwe bewoner, maar vooral ook het gevraagd en ongevraagd leveren van advies. Over dat je een kraantje moet laten lopen als het vriest of wanneer de vuilnisman komt. En het regelen van de pompcontrole, natuurlijk!

Een aantal weken geleden heeft het bestuur van het VWZ een briefje in de brievenbus gedaan met daarop het verzoek zich kandidaat te stellen als steigervertegenwoordiger. Er zijn veel reacties op gekomen en bijna alle steigers en de wallenkant zijn voorzien. Er zijn nog maar een paar steigervertegenwoordigers nodig. Wie o wie meldt zich aan? Het gaat om: Jachthavenweg steiger 5, 7 en 8 en Jaagpad 1 tot en met 13.

Je kunt je opgeven bij Raoul Schoenmaeckers: raous@xs4all.nl of 6747124.

Marije

schippefelt

ONAFHANKELIJK SPECIALIST

in woonbootverzekeringen en woonboothypotheek.

- verzekeringen afgestemd op woonschepen
- alle SPECIFIEKE risico's van woonschepen verzekerd
- concurrerende premie
- ALLE mogelijke hypotheekvormen
- persoonlijke benadering
- als lid NVA onafhankelijk

MEER WETEN ? BEL, FAX OF E-MAIL ONS!

hogeweg 14 1098 cb amsterdam telefoon 020 - 69 31 042 fax 020 - 66 82 991 postbank 16 82 44 bank 46 80 75 518 e-mail info@schippefelt.nl

verzekeringen
pensioenen
hypotheek
financieringen

Subsidie voor (nieuwe) aansluiting op riolering

Al jaren is er binnen onze vereniging een discussie gaande omtrent de subsidie voor aansluiting op de riolering voor alle woonschepen in ons gebied.

Historie

De meeste woonschepen in ons gebied zijn reeds aangesloten. Echter, een groot deel van de drieduizend woonboten in Amsterdam is dat niet en moet nog voor 2018 aangesloten zijn op het riool. Dit is conform de Europese regelgeving. Dat had dertien jaar daarvoor, in 2005 dus, al gebeurd moeten zijn, maar is in veel gevallen nog niet uitgevoerd. Ook wordt er vooralsnog niet gehandhaafd. In ons woongebied is het IJsbaanpad reeds lang aangesloten en daar is toentertijd subsidie voor verleend. Het Jaagpad heeft ook geprobeerd daar aanspraak op te maken, maar dat is niet gelukt. Het zou te laat zijn. Ook juridische procedures en politiek lobbywerk hebben niets opgelost.

De nieuwe Subsidieregeling

Om ongezuiverde lozingen van woonboten te beëindigen en alle woonboten in Amsterdam en omstreken aangesloten te krijgen op de riolering, zijn AGV en Rijkswaterstaat Noord-Holland (RWS) een samenwerking aangegaan. Ze hebben het Projectbureau Schoonschip in het leven geroepen om de woonbootbewoners te ondersteunen, onder meer door het geven van voorlichting, het organiseren van bewonersavonden en schouwen aan boord en het uitgeven van nieuwsbrieven. Sinds 2008 is het mogelijk om gebruik te maken van een nieuwe subsidieregeling voor de kosten van afvoer pomp, installatie en aansluiting.

Subsidie is mogelijk voor nieuwe en bestaande installaties die zijn aangeschaft op of na 1 januari 2002. De installaties dienen te voldoen aan een heel programma van eisen behorende bij

deze regeling. De subsidie bedraagt ten hoogste €1.250,= per aansluiting. Het budget voor deze nieuwe subsidieregeling heeft een limiet van drie miljoen euro. Hoewel 2018 nog ver weg lijkt, is het zaak niet te lang te wachten!

Rol VWZ Rioolcommissie

Voor nieuwe aansluitingen (met name woonboten aan het Jaagpad) is de Rioolcommissie voornemens de coördinatie van een eenmalige collectieve aanvraag op zich te nemen. Door de grote schaal van zo'n aanvraag willen wij een betere prijs bedingen en een hogere prioriteit bewerkstelligen. Hiervoor is een enquête aan de betrokken bewoners verstrekt om de interesse hiervoor te polsen. Mocht u deze niet hebben ontvangen, neem dan contact op met de rioolcommissie.

Voor bestaande situaties (reeds aangesloten) adviseren wij op individuele basis alsnog contact met projectbureau Schoonschip op te nemen om te inventariseren of subsidie met terugwerkende kracht mogelijk is. Op de website van Projectbureau Schoonschip kunt u terecht voor meer informatie, voor algemene vragen en voor het downloaden van diverse formulieren en regelingen:

www.projectbureauschoonschip.nl of tel. 020 586 05 50.

Namens de rioolcommissie:

Willem de Groot, Jaagpad 28, 020-6170327, e-mail: zwaluwnl@wxs.nl

John van Gelder, Jaagpad 32, 06-54795446, e-mail: jrv Gelder@xs4all.nl

Bericht van de redactie:

Wij als redactieleden schrijven met veel plezier in de Nieuwsbrief. Soms krijgen wij ingezonden brieven en soms schrijven mensen ons over een bepaald onderwerp.

Ingezonden brieven worden na beoordeling geplaatst onder verantwoordelijkheid van de schrijver. De redactie behoudt zich het recht voor om stukken te weigeren of tekstueel te wijzigen.

Verder kunnen mensen die over bepaalde onderwerpen iets besproken willen hebben in de Nieuwsbrief altijd een van onze redactieleden benaderen. Wij nemen graag een interview af en schrijven er met plezier een artikel over in de Nieuwsbrief.

Helga

Eindelijk!

De Na-druk-gelukbrug geopend

Het heeft lang geduurd, de kinderziektes logen er niet om, de bouwkosten ook niet – maar nu is-ie er wel, onze nieuwste architectonische egotrip in de buurt. Dat zo'n weinig praktisch kunstobject in een buurt als de onze enigszins uit de toon valt, nemen we voor lief. Of misschien als een voorproefje van de nog te komen verzuidassing van het IJsbaanpad. Deze brug heeft weinig weg van het bescheiden boerderijtje waaraan zij haar naam ontleent. Ik vraag me af, hoe blij de talrijke nazaten van boer Dirk Beukeboom echt zijn met deze nagedachtenis.

In ieder geval is de benoeming van de brug een genoegdoening voor de nogal abrupte wijze waarmee de gemeente in 1927 in verband met de geplande bouw van het Olympisch Stadion en de Stadionbuurt, de pacht van boer Beukeboom opzegde en vervolgens veel van zijn hebben en houwen op nogal grove wijze weghaalde of vernielde. Hij had de locatie op ongeveer 20-jarige leeftijd gepacht, vermoedelijk in de laatste jaren van

de 19e eeuw, en hij was in 1927 bijna 60. Het opzetten van een boerenbedrijf ging niet zonder slag of stoot maar uiteindelijk vond hij zijn heil in paarden, 'Goudvossen' die hij uit Tsjechië importeerde. Toen de zaak goed begon te lopen zei zijn vrouw op een dag, 'Ach Dirk, je weet hoe het leven is; na druk geluk.' Zo is de naam tot stand gekomen.

Overgenomen uit het Stadsblad van 5 januari 2005, oorspronkelijk uit de privécollectie van Pauline van den Ham-Beukeboom. Op de voorgrond zie je de toenmalige Amstelveenseweg en op de achtergrond de begraafplaats Buitenveldert. Van de Fred. Roeskestraat links geen spoor, noch van de bebouwing ten zuiden van het Zuideramstelkanaal. Waar links van de boerderij de kapel stond blijft nu alleen nog een opritje over. Het weggetje rechts van de boerderij ligt op ongeveer dezelfde hoogte als de hedendaagse oprit tot de A10 richting den Haag.

Hedendaagse 'luchtfoto' gemaakt vanaf het dak van het Tripolis 200 gebouw. Het valt op dat de Amstelveenseweg een flink stuk naar het oosten is verplaatst (d.w.z. dichterbij de begraafplaats) en het lijkt erop dat zowel de kapel als de boerderij daarvoor plaats hebben moeten maken. In diverse oude verhalen heb ik wel eens gelezen dat de Amstelveenseweg voor een stukje verplaatst werd. De huidige inrit tot de begraafplaats ligt zo te zien enkele meters zuidelijker dan de inrit achter de kapel in de oude foto. Met dank aan Tripolis Beheer voor de toestemming en bewaker Wouter die ons op het dak heeft begeleid.

Deze informatie hebben we uit een schitterend artikel dat in de eerste week van 2005 in het (inmiddels door de Stadsdeelkrant vervangen) Stadsblad verscheen. De schrijver had diverse (toen volwassen) telgen van de familie Beukeboom opgespoord, waaronder kleindochter Pauline van den Ham-Beukeboom die veel meer over de boerderij en de familie wist te vertellen. In 2004 had de gemeente een verkiezing uitgeschreven om een keus te maken onder drie mogelijke namen voor de nieuwe brug, waarbij 'Na druk geluk' één van de opties was. Zij heeft de hele familie rondgebeld om op 'Na druk geluk' te stemmen en zo is die naam met een meerderheid van 124 (!) stemmen gekozen. Op een oude foto die bij het artikel verscheen zien we dat opa Dirk en zijn vrouw niet minder dan acht kinderen ter wereld hebben gebracht, dus is het niet zo vreemd dat zij met hun kroost een behoorlijke invloed op zo'n lokale verkiezing konden uitoefenen.

Uitwerking

Wat ook niet zonder slag of stoot is gegaan, is het bouwen van de brug. Op bijgaande foto, in november 2008 gemaakt, zien we dat de basisconstructie toen al klaar was! Op de tekentafel hadden ze echter een veel grandiozer concept verzonnen. Zoals we nu weten moesten er franjes aan weerszijden van de brug komen die als loop- en fietspad zouden dienen.

De raamwerken van de zijpaden werden in januari 2009 afgeleverd maar het blijkt dat de geplande manier om deze aan de brug zelf vast te maken, niet aan de eisen voldeed. Ik koester zelf een donkerbruin vermoeden dat er voorschriften zijn met betrekking tot de maximumsteilheid van voor fietsers bestemde paden, waarmee in het ontwerp geen rekening werd gehouden. Dat zou een verklaring zijn voor de verlaging van het fietspad ten opzichte van de voor voetgangers en auto's bestemde delen van de brug. Het gevolg is dat de brug er niet uit ziet en bovendien zal het 'hangen' van de fietsbrug aan de kant van de hoofdmoot van de constructie, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de vertraging in de bouwwerkzaamheden.

Dat de fietsbrug zo laag is zou ook funest zijn voor het recreatievaren in de Stadiongracht ware het niet dat dit ook al verhinderd is door de stalen balken over de voormalige sluis een eindje verderop.

De afwerking van de brug met wit stuc leidde tot een onweerstaanbare verleiding voor de graffiti kunstenaars in de omtrek en het eerste kunstwerk prijkte al voor de officiële opening aan de oostzijde van de brug - alweer een gevolg met dat gedoe over het fietspad. Maar het is toch een graffito met een professionele uitstraling en niets van dat knullige spuitbuswerk. De daders zullen er echt moeite voor hebben gedaan. Bij die plek aan de buitenzijde van de brug komen, om een beetje rustig en stabiel aan het werk te gaan, kan ondanks de verlaging van die zijde geen sinecure geweest zijn!

Sluipverkeer

Toen het Schinkeleilandenproject van start ging was er een korte periode toen de bewoners op de laatste steigers langs de achterkant van de sportvelden naar de museumspoorlijn konden lopen of zelfs fietsen, om vervolgens langs het spoorlijn naar het vasteland te komen. Vooral na de opening van de Jan Wilsbrug was dit een aantrekkelijke optie. Helaas vonden de wijzen van het stadsdeel dat dit niet kon en de situatie bij de voormalige oversteek (er lag een plank over de sloot) ziet er nu een beetje triest en verlaten uit.

Nu met de opening van de nieuwe brug is de sluiproute enigszins hersteld: fietsers snijden via de brug richting het Stadionplein een vrij grote hoek af.

Voor auto's is het voordeel nog groter. Vooral op de terugweg uit de stad tijdens de avondspits kunnen drie of zelfs vijf verkeerslichten omzeild worden. In ieder geval bij twee zebra's voor de Citroëngebouwen en één op de afslag IJsbanaanpad. Als je voorbij de Chinees de ventweg van de Laan der Hesperiden opduikt, mis je het verkeerslicht bij het Stadionplein, waarna je zonder enige hinderenis via het Stadionterrein bij onze buurt terechtkomt.

Vóór het verkeerslicht 't zijstraatje induiken

Avondspits achter het Stadion

van het Stadion elkaars modekleding te bewonderen, ook een drietal verkeerslichten mijden door het IJsbanaanpad in te rijden en over de nieuwe brug te komen ... over 'Na druk geluk' gesproken!

Tram halen

Als je de stad in wilt en voor het openbaar vervoer kiest (wat in veel gevallen wel aanbeveling verdient) dan is de nieuwe brug ook een uitkomst: door over de brug en het Stadionterrein heen te lopen kom je bij de halte aan het Stadionplein net zo snel als je bij het halte aan het einde van het IJsbanaanpad komt - maar met tijds winst vanwege de tijd die de tram nodig heeft om één halte verder te komen. Dat kan wel eens het verschil betekenen tussen halen en missen!

Autorijles

Iedereen die ooit heeft leren rijden herkent die oefening waar je de auto op een steile helling tot stilstand brengt, om vervolgens weer weg te rijden zonder achteruit te rollen. Stel je het probleem van de rijinstructeur voor: waar vind je in Amsterdam een steile helling op een rustige plek? Dat was altijd een uitdaging en ik heb eerlijk gezegd geen flauw idee hoe ze het oplosten - maar nu hoeven ze niet lang na te denken, want de nieuwe brug is zeker steil genoeg om aan de eisen te voldoen! Lesauto's zullen dus in de komende tijd steeds minder een vreemd gezicht voor ons zijn...

Het is meer dan een eeuw geleden dat boer Dirk het lot op de proef stelde door een stukje grond aan de rand van Amsterdam te pachten en een boerenbedrijf uit de grond te stampen. Sindsdien is veel water onder de brug gelopen en ik vind het een beetje poëtisch dat wij de komende eeuw deze brug met dezelfde naam als zijn boerderij zullen hebben als herinnering aan zijn nijverheid en zijn bijdrage in de ontwikkeling (en bevolking!) van deze buurt.

Dave

Al 40 jaar dé woonbotenmakelaar

Wij zijn de eerste beëdigde en tevens gecertificeerde
woonbotentaxateur van Nederland, actief door het hele land.

- Taxeren** > Scherpe tarieven en kritische inspectie.
- Verkopen** > Vooraf advies, vrijblijvend en kosteloos.
- Werkwijze** > Wij maken samen met u een plan van
aanpak en werken op basis van 'no cure
no pay'. U betaalt alleen bij verkoop.

*Voor meer informatie
ga naar www.woonboot.nl.
Tot ziens!*

Willem Fenengastraat 28 | 1096 BP Amsterdam
tel 020 - 46 809 40 | fax 020 - 46 879 19
info@woonboot.nl | www.woonboot.nl

Hans Kok

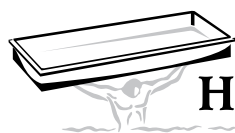
Jon Kok

KWALITEITCASCO'S VOOR DE ARKENBOUW!

Productieadres (alleen op afspraak):
Loswal
7772 TT Hardenberg

Correspondentieadres:
Schoenerstraat 7
8301 AV Emmeloord
Tel: 0527 252278
Fax: 0527 252277

E-mail: info@betoncasco.nl

HERCULES
Beton casco

Interview met Denis en Leni Nelemans

Denis en Leni kwamen op 7 december 1985 op het Jaagpad nummer 6 wonen.

Denis komt uit Amsterdam, geboren in Amsterdam-Oost. Later rond zijn 10de jaar heeft hij een periode in de Veerstraat gewoond en in die tijd kwam hij al regelmatig op het Jaagpad, een leuk speelterrein. Toen weer terug in Oost tot 1978 en vervolgens naar het Bertelmanplein tot 1985. Daarna hebben ze een woonboot gekocht op het Jaagpad. Zij hebben twee zonen, een woont een paar arken verderop en de ander woont wat verder weg, in Costa Rica om precies te zijn. Daar woont ook hun kleindochter van 8 jaar. Af en toe gaan zij erheen en binnenkort komt de familie in de zomer naar Nederland op vakantie. Ja, als je kinderen ver weg wonen, zie je ze niet zo vaak. Dat vinden ze wel jammer. Hun zoon die nu in Costa Rica woont was in Nederland bloemist, had een winkel vlak bij de Nieuwe Kerk en nu heeft hij in Costa Rica verschillende vakantiehuisen die hij beheert en te huur aanbiedt.

Zeeziek

Denis en Leni's hart ligt bij het water. Ze hebben verschillende boten gehad en veel lange tochten gevaren. Hun eerste plan was om met een zeilboot de wereld rond te varen. Toen zij echter de eerste keer buitengaats kwamen, werd Leni zeeziek en hun zoon die nog kind was ook. Dit gebeurde telkens weer en ze bleven wel drie dagen ziek. De wereld rondvaren was dus geen optie meer, jammer genoeg. Een collega van Leni gaf toen de tip "waarom gaan jullie niet op een woonboot wonen? Dan woon je op het water en verdwijnt het risico om zeeziek te worden". Zo gezegd, zo gedaan en inmiddels wonen zij al 25 jaar op het water. Naast hun woonboot hebben zij verschillende boten gehad. Zo hebben ze met een vlet 6 jaar door Frankrijk en België gevaren, ieder jaar zo'n drie à drieënhalve maand.

Denis

Denis was oorspronkelijk van beroep jachtbouwer bij Gouwerok in Aalsmeer. Dus er werd aardig wat geklust aan de verschillende boten. Nu hebben ze een sloep waar ze dagtochten mee maken. Ook de eerste ontmoeting van Denis met Leni heeft met water te maken: ze hebben elkaar voor de eerste keer gezien toen Denis in Katwijk met een boot lag. Samen hebben ze heel Nederland verkend en inmiddels zijn ze 36 jaar getrouwd. Tot zijn veertigste heeft Denis dus als jachtbouwer gewerkt.

Door het zware werk kreeg hij rugklachten, werd afgekeurd en kwam in de WAO terecht. Hij liet zich echter niet ontmoedigen, schoolde zich om en ging werken in het magazijn van de firma Canon. Hij volgde managementcursussen en werd tenslotte manager op de afdeling waar hij ooit begonnen was. Met negenenvijftigeneenhalf jaar kon hij met de VUT. Nu is hij vrijwilliger bij het baanwielrennen in Sloten. Hij verzorgt de derny's (14 stuks); dat zijn kleine motoren die voor de wielrenners uit rijden. Hij gaat ook mee naar wedstrijden. Zo was hij onder andere in Milaan en bij de zesdaagse van Rotterdam, Amsterdam, Tilburg en Maastricht.

Leni

Leni heeft altijd in de administratie gewerkt, zij werkte parttime zoals dat heet, en wel voor 50 procent. Zij heeft vele jaren in het Tropeninstituut gewerkt, onder meer op het documentatiecentrum voor Lepra en ook was zij secretaresse van een van de directeuren.

Nu doet zij veel vrijwilligerswerk. Een dagdeel per week bemant zij de telefoon van de "kwijtlijn" van de dierenbescherming. Ook is zij vrijwilliger bij buurthulp Zuid. Zij bezoekt ouderen en doet voor hen allerlei hand- en spandiensten zoals planten verzorgen, boodschappen doen en af en toe een wandeling met ze maken.

Haar hobby's zijn zwemmen, gymnastiek en nordic-walking in het Amsterdamse Bos.

Zij voelen zich erg prettig op de plek waar ze nu wonen en hebben goede contacten met de burens. Jammer genoeg hebben veel Jaagpadders het gevoel er bij de VWZ niet bij te horen. De Nieuwsbrief bevat altijd alleen maar verhalen en info over het Ijsbaanpad.

Ik vertelde hen dat dat nu precies voor mij de reden was om het water over te steken en eens mensen van de overkant te interviewen, zodat de mensen van het Ijsbaanpad de verhalen van de Jaagpadbewoners horen. Zo speelt daar het verhaal over de aansluiting op het riool waar men nog steeds boos over is. Waarom is het Ijsbaanpad wel gratis aangesloten en moeten zij het zelf betalen? Dat is nog steeds oud zeer. Denis heeft zelf ook een aantal jaren in de rioolcommissie gezeten. Inmiddels heeft hij al zijn papieren overgedragen aan een ander lid van de commissie. Hun uitzicht over het water is in de loop der jaren aardig veranderd.

Nostalgie

Vroeger zagen ze allerlei loodsen met troep eromheen, waar zich het zich afspeelde. Zo was er een loods waarin geschoten werd. Ze hopen dat het een schietclub was. Het uitzicht is stukken verbeterd, er staan nu

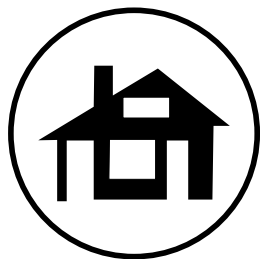
de mooie huizen van het Olympisch Kwartier. Ernaast ligt een park met houten vlonders aan het water. Maar jammer genoeg zien ze allerlei ongeregelde zaken zoals boodschappenkarren en rolstoelen die het water ingedruwd worden. Verderop staan wel nog steeds een aantal loodsen. Zomers wordt er gezwommen en ook naar de Jaagpadkant toe, men klimt zelfs op de arken. Ja, een beter toezicht zou zeer wenselijk zijn. Denis en Leni bellen dan ook wel af en toe de politie. De kinderboerderij vinden zij niet zo'n geweldig idee, die wordt gesitueerd op grond die erg vervuild is. Vroeger was er bijvoorbeeld een grote kolenopslag en de omgeving is nou niet bepaald kindvriendelijk te noemen.

Leni en Denis zijn zeer hulpvaardig. Dit heb ik aan den lijve ondervonden. Toen ik na het interview naar huis wilde en mijn fietssleuteltjes wilde pakken kon ik ze nergens vinden.

Meteen gingen ze zoeken. Denis pakte een grote zaklamp en buiten op het terras werd driftig gezocht. En ja hoor Denis keek tussen het vlot en de vaste walkant en op een betonnen randje eronder lag mijn fietssleuteltje. Wat was ik opgelucht.

Leni en Denis, ontzettend bedankt!

Helga

W. VAN DUIN

SCHILDERWERKEN

LEVERANCIER VAN O.A. HISTOR

EN PROFESSIONELE VERNISSEN VAN

Tevens:

• wandafwerking • kleuradviezen • isolatiebeglazing • zonwering

10% korting voor VWZ leden!

Hoofddorppweg 28 • 1058 PC Amsterdam • Telefoon: 020 - 617 04 95 • Fax: 020 - 615 39 06

De aalscholver

*Aalscholver, zijn officiële naam is **Phalacrocorax carbo**. Andere minder bekende namen zijn schollebaar, zeeraaf, stinker, butstekker (B), preekheer (B) en scholvader (B). Je ziet ze regelmatig zwemmen op de Schinkel. Ze komen hier alleen even ‘snacken’ om dan vervolgens weer terug te vliegen naar hun woonplek. In het Amsterdamse Bos, vlakbij De Nieuwe Meer woont al jaren een kolonie aalscholvers. De bomen zijn er kaal. Dat heeft te maken met zijn uitwerpselen. Daar zit een bepaalde stof in die dodelijk werkt op planten. Er is vanaf de 17e eeuw informatie over de aalscholver in Nederland terug te vinden. Het is niet bekend vanaf wanneer hij is verschenen in ons land.*

Voedsel

De aalscholver jaagt alleen op vis. Vooral op baars, voorn en paling. In het Waddengebied voedt hij zich vooral met platvis. Hij duikt in het water om zo zijn vis te vangen. De meeste vogels hebben een vetlaag op hun verenkleed. De aalscholver heeft dit niet. Hij wordt tot op de huid nat als hij het water in duikt. Dat is ook de reden waarom je aalscholvers regelmatig op landtaarnpalen of in bomen met hun vleugels gespreid ziet zitten. De vleugels, maar ook zijn hele verenkleed moet drogen. De spanwijdte van de vleugels is ongeveer een meter.

Zijn uiterlijk

Het is een tamelijk grote vogel met een zwart verenkleed. De zijkant van zijn kop is wit en op iedere wang heeft hij een gele vlek. Op het moment dat het tijd wordt voor de voortplanting, verandert zijn verenkleed iets. Hij krijgt een witte onderkin en de zijkant van de kop en nek worden ook wit. In de loop van het voorjaar verliest de aalscholver dit broedkleed. Hij heeft een lange snavel met een scherpe punt aan het eind. Als hij zwemt dan zie je eigenlijk alleen zijn lange nek met kop en de lange puntige, kromme snavel. Hij heeft iets prehistorisch over zich.

Geschiedenis

In de 19e eeuw is de aalscholver sterk bejaagd. Vooral de vissers zagen hem als een grote concurrent. In de loop van de eeuwen is er veel veranderd in Nederland. Op het moment dat delen van het IJsselmeer werden ingepolderd en de broedkolonies ver van het water kwamen te liggen kreeg de aalscholver het nog moeilijker. Daardoor was er geen ‘noodzaak’ meer om op hem te jagen, hij nam vanzelf in aantal af. Op de Waddeneilanden is de hij eeuwenlang intensief bejaagd. Uit anekdotes is bekend dat Jac. P. Thijssen samen met enkele scholieren in 1904 de laatste aalscholverbroedpaartjes op Texel zo verstoord hebben dat ze niet meer terugkwamen. Het duurde bijna een eeuw voor

de aalscholver weer op Texel nestelde. In de loop van de jaren zeventig heeft de populatie zich op natuurlijk wijze weer redelijk hersteld. Er leven in Nederland nu ongeveer 20.000 broedpaartjes. De aalscholver is een door de wet beschermde vogel.

Folklore

De mensen in het noorden van Noorwegen beschouwen aalscholvers min of meer als heilige dieren. Wan-

neer aalscholvers in een dorp neerstrijken is dat een teken van geluk. De legende gaat dat de mensen die op zee zijn gebleven de eeuwigheid doorbrengen op het eiland Utrøst. Dit eiland is voor mensen praktisch onvindbaar. De bewoners van Utrøst bezoeken de bewoonde wereld regelmatig in de gedaante van aalscholvers.

Marije

Wie voor kwaliteit kiest ...

Spruyt

ARKENBOUW

Windas 6, 8441 RC Heerenveen

Bel vrijblijvend voor informatie: 0513-671284

Lieve Wilbert

Ingezonden brieven

Lieve Wilbert,

Afgelopen zomer zag ik regelmatig groepjes jongeren 'picknicken' aan de groene tafel net buiten de speeltuin bij het Ijsbaanpad, meestal niet met broodjes maar met sigaretten en stickjes. Sinds een paar weken zie ik de groepjes jongeren niet meer, maar samen met de jongeren is ook de picknicktafel verdwenen. Zijn de jongeren van tegenwoordig echt zo crimineel of is het een of andere grap van Candid Camera?

Mevrouw S. Andwich

Beste mevrouw S. Andwich,

Of de jongeren nu wel of niet zo crimineel zijn als men ons wil doen laten geloven weet ik niet. Maar voor de verdwijning van de picknicktafel zijn andere mensen verantwoordelijk. De picknicktafel heeft namelijk een andere bestemming gekregen. Naast het Olympisch Stadion is een jeu de boules baan aangelegd en daar heeft de picknicktafel zijn nieuwe bestemming gekregen. Dus geen stickjes meer voor deze picknicktafel, maar er zullen glaasjes Franse wijn aan worden gedronken.

Wilbert

Lieve Wilbert,

Al bijna twintig jaar ontvangen we vier nieuwsbrieven per jaar van de VWZ, waaronder altijd een feestelijk Kerstnummer. Nu verschenen in 2009 ook vier Nieuwsbrieven, maar van een Kerstnummer was er geen spoor. Wel valt op dat er twee oktobernummers waren!

Verder merk ik dat het laatste nummer als leus de tekst 'Het laatste nummer met een leus' voert. Ik weet dat jij ondanks je vertrek naar Vlaanderen nog wel contacten met de redactie hebt. Weet jij hier het fijne van?

O.M.D. Tuingeleid

Beste O.,

Laat ik maar beginnen met je vraag over de leus. Het plaatsen van een leus op elk nummer is eigenlijk pas een jaar of tien geleden door de leden van de toenmalige redactie bedacht. Het hielp met het opvrolijken van de marathonvergaderingen waarin het taalgebruik van alle ingediende stukken werd gecontroleerd. Het was altijd amusant om de sessie af te sluiten met een leuke puzzel en vaak hadden de redactieleden al van tevoren iets bedacht zodat er uit een keur van ideeën gekozen kon worden.

Maar zoals alles in het leven, kan wat aanvankelijk leuk was op den duur een last worden en dan wordt er door de wijzen onder ons mee opgehouden. Zo ook met de leus op de Nieuwsbrief.

Het tweede oktobernummer was eigenlijk bedoeld als december/Kerstnummer maar zoals wel eens kan gebeuren als mensen iets ondernemen, viel die intentie tussen wal en schip. Gek genoeg valt zo iets niet op totdat je in het archief naar het decembernummer gaat zoeken en ontdekt dat er twee verschillende oktobernummers zijn! Toen de redactie het proefexemplaar ter controle ontving heeft geen van de vier leden iets opgemerkt. Maar nu hebben ze geleerd dat je niet alleen de kleine letters moet controleren maar ook de grote - en hopelijk gebeurt dit nooit meer!

Lieve Wilbert,

Toen het herbestratingsproject aan het IJsbaanpad werd aangekondigd, heb ik als de kippen een detachering in het buitenland geregeld om de tijdens de werkzaamheden te verwachten parkeeroverlast links te kunnen laten liggen. Dat bevalt uitstekend want parkeren is hier nooit moeilijk. Nu echter is mijn opdracht hier min of meer ten einde en ben ik benieuwd of ik zonder al teveel sores terug naar de Schinkelbuurt kan komen.

G.M. Akzucht (Baku)

Beste G.,

Het project is zeker begonnen en er wordt wel degelijk aan gewerkt, maar van een snelle voortgang is geen sprake.

Lieve Wilbert,

Ik heb een bijboot waar ik graag mee vaar, maar ik raak langzaamaan een beetje moe van dat gedoe met een benzinekan die ik ergens rond mijn ark veilig kan opbergen. Dan zodra je ergens gaat varen zit je ook met die stank en het gebrom van de buitenboordmotor. Nu hoor ik steeds vaker berichten over zogenaamd fluisterboten die het met een elektrische motor doen. Weet u iets meer daarover?

V. Roem

Beste V.,

Ik niet maar de gemeente Amsterdam is druk in de weer met elektrische boten. Inmiddels zijn alle huurboten in Amsterdam verplicht elektrisch. Als je er een proefritje mee wilt maken is dat dus zo te regelen. Maar ook kun je overwegen een als elektrische boot gebouwde vaartuig te kopen, of een elektrische aandrijving voor je reeds in bezit zijnde boot. Thuis opladen is voor een woonbootbewoner altijd een optie maar de gemeente is ook bezig

ke. Naar schatting is tussen een kwart en een derde van het werk klaar. Wel valt het aardig mee met de parkeeroverlast maar als je even wat aanvullend werk in Azerbeidzjan kunt vinden is dat voorlopig wel aan te raden.

Wilbert

om het aantal openbare oplaadpunten uit te breiden; het doel voor 2010 is 13 locaties.

Als je meer wilt weten kun je op zaterdag 17 april de hele dag lang langskomen (of -varen) op de Prins Hendrikkade, tussen Nemo en Arcam. Daar zal een ploeg van Binnenwaterbeheer klaarstaan om al je vragen over elektrisch varen te beantwoorden. Kom je per eigen boot dan kunnen de aanwezige deskundigen je adviseren over wat voor soort elektromotor je boot vereist en hoeveel het kost.

Ju kunt ook op diverse landelijke locaties buiten de stad ervaring met de fluisterboot opdoen. Tip: Bezoekerscentrum van Landschap Noord-Holland in Landsmeer, waar je op dinsdag tot/met vrijdag voor 35 euro's een fluisterboot voor maximaal 7 personen negen uur lang kunt huren en in het IJperveld mee rondvaren. Voor nadere details zie op internet: www.landschapnoordholland.nl/bezoekerscentrum.php
Let vooral op de routebeschrijving!

Wilbert

SEDW: NIEUWE VERZEKERING VOOR DRIJVENDE WONINGEN

De beste en voordeligste verzekering voor uw woonark!

Voor bezitters van goed onderhouden woonarken hebben wij een nieuw verzekeringsproduct! **De Drijvende Woning Verzekering**. Deze unieke verzekering kent een zeer **complete dekking** tegen een **zeer scherpe premie**.

Afhankelijk van factoren als de bouwaard, het bouwjaar, de waarde en de ligging van de woonark wordt een **unieke premie** vastgesteld. Dit speciale tarief geldt voor woonarken tot 20 jaar oud.

Voor een verzekering voor een nieuwe woonark (betonnen bak) met een **herbouwwaarde van € 200.000,--** geldt bijvoorbeeld een **jaarpremie van slechts € 250, --** (excl. 7,5 % assurantie-belasting). De premie verschilt per regio.

De pluspunten van deze verzekering:

- Zeer scherpe premie (gebaseerd op uw situatie).
- All-In dekking inclusief glas, transport en aansprakelijkheidsrisico.
- Gevolgschade eigen gebrek (tot 25 jaar) is verzekerd.
- Ook dekking voor schade door zinken en aanvaring.
- Meerpalen, loopbruggen, steigers en schuurtjes zijn meeverzekerd.
- Extra korting door vrijwillig het eigen risico (standaard € 50,-) te verhogen.
- Pakketkorting bij meerdere verzekeringen.

Uw drijvende woning goed en betaalbaar verzekeren?
Bel voor een vrijblijvende offerte 072 - 540 84 90, ga naar www.sedw.nl
of gebruik onderstaande antwoordcoupon.

SEDW Alkmaar Antwoordnummer 68 1800 VB Alkmaar - www.sedw.nl - info@sedw.nl - 072-5408490

Antwoordcoupon

Ja, ik wil besparen op de premie van mijn woonarkverzekering:

☐ **Stuur mij een offerte.**

☐ **Neem contact met mij op.**

Naam:

Adres: Postcode/Woonplaats:

Telefoonnummer: E-mailadres:

Bouwaard woonark: ☐ Beton ☐ staal Opbouw: ☐ Hout ☐ anders:

Soort dakbedekking: Onderhoudsituatie: uitstekend / goed / matig / slecht

Herbouwwaarde ark: € Nieuwwaarde inboedel: €

Bouwjaar:

Nu verzekerd bij: Tot:/...../20.....

Stuur deze antwoordcoupon naar: SEDW Alkmaar Antwoordnummer 68 1800 VB Alkmaar. U kunt de gegevens ook mailen naar: info@sedw.nl

Vervulde wensen

In de stadsdeelkrant van 1 april onder 'bekendmakingen' zagen we drie opvallende berichten die tot toegevoegde waarde van onze buurt zullen leiden. Of deze items door buurtbewoners onder de aandacht van het stadsdeelbestuur waren gebracht weten we niet – maar als iemand onder onze lezers daar wel wat van weet, horen we dat graag!

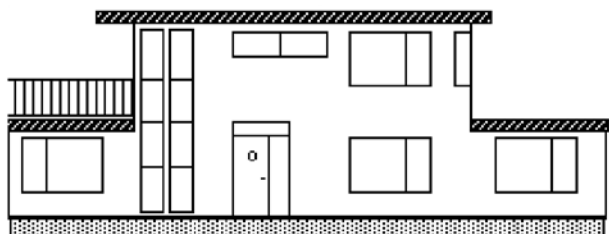

1. Aan het Jaagpad op de hoogte van nummer 38 (vrij dichtbij de sluis dus) is op 22 maart vergunning verleend voor een deelautoplaats. Dat wil zeggen dat er zo 'n viertal mensen daar in de buurt zich bij een deelautoclub hebben aange-meld. Wat hieraan bijzonder interessant kan zijn is als de deelauto die er te staan komt, een elektrisch exemplaar is. Wij zijn benieuwd!
2. Voor het nieuwe clubgebouw van Arsenal is een vergunning verleend om aldaar een 'sportspecifieke buitenschoolse opvang' te vestigen. Wij zijn benieuwd wat men in de gedachten heeft en voor welke leeftijdsgroep(en) er straks opvang wordt aangeboden.
3. Klap op de vuurpijl: voor het doodge kruispunt op het Ijsbaanpad met het nieuwe fietspad langs de museumspoor-

lijn komen er waarschuwborden en -tekens (haaiantanden) dat verkeer op het fietspad voorrang dient te verlenen aan het autoverkeer op het Ijsbaanpad. Dat wil niet zeggen dat de auto's straks onbezorgd over het kruispunt kunnen zoeven maar het geeft in ieder geval het gevoel dat je als autobestuurder niet bang hoeft te zijn dat zelfmoordzuchtige fietsers vlak voor je neus oversteken.

Of deze actie-uitbarsting te maken heeft met het quasidecisionaire karakter van het fuserende stadsdeel weet ik niet, maar het zijn allemaal welkome bekendmakingen. Misschien zou de gemeente dit vaker moeten doen!

Dave

**Arkon Woonschepen-
onderhoud**
www.arkonbouw.nl

nieuwbouw, verhogen, verlengen,
onderhoud

- voor:
- het bouwen van een nieuwe woonark
 - het nieuw opbouwen van uw huidige casco
 - het verlengen of verhogen van uw huidige woonark
 - het vernieuwen van de buitenwandbetimmering
 - het restaureren of vernieuwen van kozijnen
 - het plaatsen van isolerende beglazing
 - het aanbrengen van afmeervoorzieningen
 - het aanbrengen van een omloop
 - het installeren van rioelpompinstallaties
 - alle voorkomende verbouwingen aan het interieur
 - sanitair gas water elektra CV

Arkon tel. 020-6166651
info@arkonbouw.nl

MARCEL

HAARMODE
voor hem en haar

Stadionweg 287
Hoek Stadionplein
Amsterdam
Tel. 020 - 6 79 90 11
Donderdagavond open

Woonbotennieuws op landelijk niveau

Vergeleken met woonbootbewoners in andere plaatsen in Nederland genieten wij woonboters in Amsterdam Zuid van een nogal bevoorrecht bestaan. Overal in Nederland hebben gemeentelijke overheden altijd de neiging gehad om op bootbewoners neer te kijken en ze als iets tussen tweederangs burgers en een zootje ongeregeld te beschouwen. Van een landelijk beleid is nauwelijks sprake en lokale bewonersorganisaties zijn continu in de weer om hun plaatselijke rechten op peil te houden. Denk alleen al aan de wet geluidhinder die woonboten expliciet uitsluit als geluidsgevoelige objecten.

allerlei interessante artikelen bevat over leven op het water. Uiteraard bestaat dit magazine uit meer dan alleen een aaneenschakeling van verhalen over problemen met lokale overheden! Je vindt er ook allerlei technische en zelfs nautische wenken in, net als ideeën over arkenbouw en -inrichting en nog veel meer.

En ook niet onbelangrijk: omdat de LWO en daarmee ook Woonbootmagazine ook over woonschepen gaat, krijg je als lid-abonnee een breder zicht op bootbewoning dan wat bijvoorbeeld uit het gratis verspreide blad Mijn Ark spreekt.

Dat wij het iets beter hebben dan de meesten, komt dankzij een lange strijd die inmiddels voor een groot deel achter de rug is. In andere delen van het land (en zelfs van de stad) is de strijd nog in volle gang. Wie deze strijd wil volgen (en steunen!) kan lid worden van de LWO (Landelijke Woonboten Organisatie). LWO-leden zijn automatisch abonnee van Woonboot Magazine, dat zes keer per jaar verschijnt en

Lidmaatschap en abonnement gaan samen en kosten €39,50 per jaar. Je kunt je opgeven via de website van de LWO door op 'Lidworden' te klikken en het formulier in te vullen en op te sturen. Het webadres: www.lwoorg.nl

Dave

Redactie

Marije van den Hoek, Dave Schmalz, Ellen Walthuis, Helga van Wegen.

Vormgeving: Susan Sukkel

De VWZ Nieuwsbrief is een uitgave van de Vereniging Woonschepen Zuid.

Het correspondentieadres van de Vereniging is:
Ijsbaanpad 74E
1076 CW Amsterdam

website: www.vwz-amsterdam.nl

e-mailadres redactie: nieuwsbrief@vwz-amsterdam.nl

e-mailadres bestuur: vwz-bestuur@vwz-amsterdam.nl

e-mailadres website: website@vwz-amsterdam.nl

e-mailadres Lieve Wilbert: wilbert@vwz-amsterdam.nl

Voor commerciële advertenties kunt u contact opnemen met:

Dave Schmalz

Ijsbaanpad 62E,

1076 CW Amsterdam

E-mailadres: dave@vwz-amsterdam.nl

Kleine advertenties van VWZ-leden zijn gratis.

Excursies bij De Oeverlanden bij De Nieuwe Meer

14 mei, Nachtegalenavond (20.30 - 22.00 u)

Het kan nog, luisteren naar *Luscinia megarhynchos*, oftewel de nachtegaal. Maar ook in de Oeverlanden, ooit een stevig Amsterdams bolwerk van deze vogel, lijkt de soort af te nemen: in 2008 nog zeven territoria, in 2009 nog maar vijf.

Ook nu weer proberen we, onder leiding van Carla Peperkamp en Rein Cremer, naast het luisteren naar de mooie zang zelf, het aantal territoria vast te stellen.

30 mei, Vroege Vogels (5.00 - 7.00 u)

Vanaf vijf uur in de ochtend trakteren tiftjaf, merel, lijster, koekoek, nachtegaal en vele andere vogels u op een welluidend concert. Romke Jonker is dit jaar uw gids.

20 juni, Botanisch struinen (11.00 - 13.30 u)

Wandelen door de Oeverlanden met Hans Bootsma. Beginnend met een kijkje op de zich ontwikkelende vlinderburcht en andere heemtuinachtige elementen rond De Waterkant. We maken kennis met de vele fraaie

en bijzondere planten waar de Oeverlanden zo bekend om zijn. Rond deze datum is de bloei tegenwoordig bijna op het hoogtepunt. Daarom is aan de hand van de bloem, de plant goed op naam te brengen.

27 juni, Libellen (11.00 - 12.30)

Hoeveel soorten herbergen de Oeverlanden? We beginnen te kijken wat we in de buurt van onze zelf aangelegde vijver op het depot aantreffen. Trees Kaizer kan daar alles over vertellen

Algemeen

Alle excursies vertrekken vanaf het NME-centrum 'De Waterkant' op het depot van de Oeverlanden, Anton Schleperspad 1.

Voor leden en kinderen is deelname gratis, niet-leden betalen € 1,50 per persoon.

Tevoren opgeven is niet nodig.

Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met JanKees van Dijk: 020 - 617 19 15.

CAPAAN & FALKEISEN

Scheepsmakelaardij

taxaties maritiem advies makelaardij
beëdigd taxateurs

Overdiemerweg 18
1111 PN Diemen
telefoon 020 4700800
fax 020 4700801
mobiel 06 55712142
e-mail: info@cafa.nl
internet: www.cafa.nl

CAP BOAT SERVICE
sinds 1973

Hans Willemssen **Adviesbureau** **Woonarken** **Nederland**

Bemiddeling bij:

Aan- en verkoop
Financieringen
Taxatie en Bouwbegeleiding

Hans Willemssen
Adviesbureau Woonarken Nederland

Lange Muiderweg 530-s 1382 LC Weesp
Telefoon 0294 - 450752 Telefax 0294 - 450751
Mobiel 06 - 53660559

www.awn.nl